

BOODSCHAP VOOR ISRAËL

Gods reddingsplan vanuit de Tenach (de Hebreeuwse Geschriften)

<http://www.middletownbiblechurch.org/helpseek/msg2isra.htm>

Indien niet anders aangegeven zijn de Nederlandse weergaven van geciteerde Schriftplaatsen (uit de Tenach) deze van de Statenvertaling (HSV) - Vertaling door M. V.

Het Oude Testament heeft bij de Joden de naam TeNaCh:

1. Torah (Wet): Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium. (Eerste 5 boeken van de bijbel).
2. Nebiim (Profeten)
 - Vroege profeten: Jozua, Richteren, (1+2) Samuël, (1+2) Koningen.
 - Late profeten: Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Hosea, Joël, Amos, Obadja, Jona, Micha, Nahum, Habakuk, Zefanja, Haggai, Zacharia, Maleachi.
3. Chetubim (Geschriften)
 - Psalmen, Job, Spreuken.
 - Ruth, Hooglied, Prediker, Klaagliederen, Ester (Megillot - feestrollen).
 - Daniël, Ezra, Nehemia, (1+2) Kronieken.

(M.V.)

Inhoud:

Inleidende commentaren
Boodschap voor Israël
Wat is het fundamentele probleem van de mens?
Wat te zeggen van God?
Waarom was Abraham rechtvaardig?
Gods reddingsplan
Gods belofte van een Redder
Wat te zeggen over Zijn geboorte?
De dood van de Messias - Moest de Messias sterven?
De tijd van de dood van de Messias
Hoe moest de Messias sterven?
Waarom moest de Messias sterven?
Wat moet ik doen?

Inleidende commentaren

Dit document werd oorspronkelijk geschreven tijdens mijn collegedagen en werd opgesteld voor mijn nauwe Joodse vrienden. Aan verscheidene van hen gaf ik een kopie. Ik groeide op in een Joodse buurt. Als kleine jongen waren mijn nauwste vrienden Joods. Ik woonde vele bar mitzvah diensten en andere aanbiddingsdiensten bij in verschillende synagogen in West Hartford, Connecticut en elders. Ik woonde zoveel synagogediensten bij dat ik zelfs enkele Hebreeuwse frases uit het hoofd heb geleerd die er gesproken werden, en ik kan ze tot op vandaag nog reciteren.

Toen ik student was aan de Wesleyaanse Universiteit, studeerde ik zowel modern als bijbels Hebreeuws. Mijn cursus modern Hebreeuws werd meestal bijgewoond door Joodse studenten, onderwezen door een Rabbi die cursussen had gevolgd in bijbelse studies aan de Yale universiteit. Toen ik studeerde op seminariënniveau, bleef ik verder gaan met mijn Hebreeuwse studies en ik hielp ook andere studenten met deze taal (als tutor). In totaal volgde ik negen semesters Hebreeuws (meestal bijbels Hebreeuws).

In de Hebreeuwse Geschriften wordt van de Joden gezegd dat zij Gods bijzondere en uitverkoren volk zijn (Deuteronomium 7:6-8; 10:15). Israël als natie heeft veel geleden en de Joden werden meer dan enig ander volk vervolgd, maar de toekomst is voor deze natie schitterend. God heeft een groot plan voor Zijn uitverkoren volk. Alle profeten voorzagen dat er een groot koninkrijkstijdperk komt, een tijd van vrede, welvaart en wereldwijde zegen. Deze grote beloften en profetieën zullen letterlijk vervuld worden (zie bijvoorbeeld Jesaja hoofdstukken 2, 11, 35; Micha 2; Jeremia 23; Daniël hoofdstukken 2 en 7; enz.). God zal Zijn beloften houden. Hij kan niet anders. De natie Israël zal al het land bezitten dat God beloofde aan Abraham in Genesis 15, en Jeruzalem zal de hoofdstad zijn van de wereld (Jesaja 2:1-4).

[Hier meer informatie over de heerlijke toekomst die God voor Israël heeft, “Kunnen Israël en de Joden vernietigd worden?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Joden-vernietigd.pdf>].

Ik ben Israël en het Joodse volk veel verschuldigd.

Eerst en vooral voor het bezit van de Bijbel die ik liefheb en die ik beschouw als de absolute waarheid van God. Het zijn de Joden die door de eeuwen heen de Bijbel hebben bewaard en zorgvuldig en nauwgezet hebben gekopieerd zodat wij vandaag deze heilige geschriften in ons bezit hebben. De Hebreeuwse Geschriften (De *Tenach*; Hebreeuws *Tanach* of *Tanakh*) en alle, behalve twee, boeken van het Nieuwe Testament, werden opgeschreven door Joden.

Ten tweede, velen van de grote godsmannen die ik respecteer en die ik wil navolgen, wier woorden en daden opgeschreven zijn in de Heilige Schrift, waren Joden: Abraham, Izaäk, Jakob, Mozes, Jozua, Samuël, Jonathan, David, Elia, Elisa, Jesaja, Ezra, Nehemia, en anderen.

Ten derde, en het belangrijkste, tegen het eind van mijn eerstejaarscollege, ontving ik de Heer Jezus (Yeshua) Christus als mijn Heer en Redder. Yeshua Zelf was een Jood, een zoon van Abraham, van de stam Juda, uit de koninklijke lijn van David. In Genesis 12:3 beloofde God dat alle families van de aarde zouden gezegend worden door het nageslacht van Abraham. Het is wegens Yeshua dat mijn leven veranderd en gezegend werd. Ik ben gezegend geweest door Israël's Messias die als Abrahams nakomeling volmaakt mens was, en volmaakt Jood, en Die met de naam “Sterke God” zou genoemd worden (Jesaja 9:5; KJV: 9:6) en “Immanuël” (wat “God met ons” betekent, Jesaja 7:14).

Het doel van onderhavig document is het Joodse volk de eenvoudige en heldere boodschap van de Bijbel te presenteren. Elk citaat uit dit document komt uit de Hebreeuwse Geschriften. Ik gebruik *The Tanakh*, gepubliceerd door de Jewish Publication Society (1985). Ik zal soms ook verwijzen naar de Hebreeuwse tekst (de Masoretische tekst, die de traditionele Hebreeuwse tekst is) wanneer een verheldering nodig is.

Alles wat ik zeg in dit document zal ondersteund worden door de Schrift. Dit is belangrijk omdat ik de bijbelse boodschap presenter, niet mijn eigen boodschap. Ik vertrouw erop dat u dit document zorgvuldig zult lezen, met een open geest en een open hart. Onderzoek de Schriften zelf om te zien of deze dingen werkelijk waar zijn. Moge de levende God u zegenen tijdens het lezen, en moge Hij u begrip geven van wat Zijn Woord werkelijk leert.

Boodschap voor Israël

In dit werk wil ik u een aantal dingen uit de Tenach aantonen ter overweging. Enkel God bezit de antwoorden op 's mensen noden. Vandaar dat het belangrijk is te onderzoeken wat Hij heeft te zeggen. Zoals u weet heeft God vele jaren geleden een natie uitgekozen voor Hemzelf: de natie Israël. “Want u bent een heilig volk voor JHWH¹, uw God. JHWH heeft ú uit alle volken die op de aardbodem zijn, uitgekozen om voor Hem een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is” (Deuteronomium 14:2). Israël werd geroepen om een getuige te zijn van de Ene Ware God, te midden van universele afgoderijen (Deuteronomium 6:4; Jesaja 43:10). Deze natie was de bewaarder van het

¹ Ik (M.V.) heb overal het in de grondtekst voorkomende Tetragrammaton (Gr. *tetra* = vier; afbeelding onderaan) hersteld. Het bestaat uit vier tekens en is Gods oudtestamentische Verbondsnaam. In het Nederlands komt de transcriptie overeen met JHWH. De vocale uitspraak ervan werd niet overgeleverd. Velen menen dat het tetragram het best vocaal gereconstrueerd wordt als JAHWEH. יהוה: JHWH (te lezen van rechts naar links).

geïnspireerde Woord van God (Deuteronomium 4:5-8). God sprak door Mozes, David, de vele profeten en andere godsmannen van Israël die Hij uitkoos om Zijn schrijvers te zijn.

We moeten zorgvuldig de boodschap onderzoeken die God ons heeft gegeven en die Hij zo goed bewaard heeft, tot op onze dag. Gods Woord is de waarheid: “Vanaf het begin is Uw woord waarachtig” (Psalm 119:160). “Voor eeuwig, JHWH, staat Uw woord vast in de hemel” (Psalm 119:89). “Uw wet is waarachtig” (Psalm 119:142). God liegt nooit, en daarom kunnen we luisteren naar Zijn woorden. We moeten Gods Woord geloven en Hem op Zijn Woord geloven. In de Torah lezen we het volgende:

“God is geen man, dat Hij liegen zou, of een mensenkind, dat Hij ergens berouw over hebben zou. Zou Hij iets zeggen en het dan niet doen? Zou Hij spreken en het niet gestand doen?” (Numeri 23:19).

God kan en wil niet liegen. Zijn Woord kan geheel vertrouwd worden. Gods Woord zal nooit falen en we moeten de Tenach toestaan ons te laten leiden (zie Psalm 119:105). Met de woorden van de grote profeet Jesaja: “Het gras verdort, de bloem valt af, maar het Woord van onze God bestaat voor eeuwig” (Jesaja 40:8). “Vertrouw op JHWH, uw God, dan zult u standhouden. Vertrouw op Zijn profeten, dan zult u voorspoedig zijn” (2 Kronieken 20:20).

Met dit fundamentele begrip van de waarheidsvolheid en het absolute gezag van de Heilige Schriften, kunnen we nu vervolgen.

Wat is het fundamentele probleem van de mens?

“Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg” (Jesaja 53:6)

Allen zijn een dwaalspoor ingegaan. Wij zijn als verloren schapen die afgeweken zijn van JHWH onze Herder (Psalm 23:1). Wij zijn afgeweken van God. Wij zijn elkeen onze eigen weg gegaan, niet Gods weg.

“JHWH heeft uit de hemel neergezien op de menskinderen, om te zien of er iemand verstandig was, iemand die God zocht. Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één” (Psalm 14:2-3).

Opnieuw hebben we het woord **allen**. In Gods ogen is er niet één goed persoon op aarde. Niet één van ons kan het soort van rechtvaardige leven leiden dat God van ons eist. Enkel de Bijbel onthult wat de mens werkelijk is omdat de Bijbel geschreven werd vanuit Gods standpunt. In de ogen van mensen lijken we allen enigszins goed. Maar, hoe staan we er voor in de ogen van God? Onthoud deze belangrijke waarheid: “Het is namelijk niet wat de mens ziet, want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar JHWH ziet het hart aan” (1 Samuël 16:7).

De Tenach maakt erg duidelijk dat alle mensen hebben gezondigd en dat zij schuldig staan tegenover de Rechter van de hele aarde. Zelfs David zei: “Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen” (Psalm 51:7). Salomo schreef: “Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die goeddoet en niet zondigt” (Prediker 7:20). Jeremia zei: “Arglistig is het hart, boven alles, ja, **ongeneeslijk** is het, wie zal het kennen?” (Jeremia 17:9). Jesaja zei: “Echter, wij zijn allen als een onreine, al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kled wij allen vallen af als een blad en onze misdaden voeren ons weg als de wind” (Jesaja 64:6). Jesaja, geconfronteerd met de ontzaglijke heiligheid van God, beled zijn eigen zondigheid: “Toen zei ik: Wee mij, want ik verga! Ik ben immers een man met onreine lippen en woon te midden van een volk met onreine lippen” (Jesaja 6:5). Het is duidelijk dat 's mensen fundamentele probleem ZONDE is.

Wat te zeggen van God?

De Tenach verklaart zonder twijfel dat God heilig is. In de Torah zegt God Zelf: “IK BEN HEILIG” (Leviticus 11:44). In het boek Leviticus alleen al zijn er 87 verwijzingen naar Gods heiligheid. In Zijn heiligheid haat God zonde: “Want U bent **geen** God Die vreugde vindt in goddeloosheid, de kwaaddoener zal bij U niet verblijven” (Psalm 5:5).

Boze mensen verdienen Gods oordeel, maar God, in Zijn liefde, wil geen zondige mensen verloren zien gaan: “Zo waar Ik leef, spreekt de Heere JHWH, Ik vind geen vreugde in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft!” (Ezechiël 33:11). God heeft voor zondige mensen een weg voorzien om gered te worden: “Wend u tot Mij, **word behouden** [Hebr. *yasha*], alle einden der aarde, want Ik ben God en niemand anders” (Jesaja 45:22). Dit is het gewone Hebreeuwse werkwoord dat “redden, behouden” betekent. Van dit woord stamt de naam Yeshua af, wat “Redder” betekent. De oplossing van ons zondeprobleem wordt enkel in God gevonden. **Hij** moet voorzien in onze redding. Wij kunnen onszelf niet redden.

God is heilig en eist dat wij heilig zijn. “Heilig moet u zijn, want Ik, JHWH uw God, ben heilig” (Leviticus 19:2). Mensen moeten conform het heilige en rechtschapen karakter van God zijn. Hoe is dit mogelijk? Hoe kunnen zondige mensen deelnemen aan Gods volmaakte heiligheid en gerechtigheid?

Waarom was Abraham rechtvaardig?

In Genesis 12 sloot God een verbond met Abram, de eerste Hebreëer en de vader van de natie. Abram was geen volmaakte man, en evenmin was hij zondeloos. Bijvoorbeeld, in Genesis 12:11-20 vertelde Abraham moedwillig een “halve waarheid” met bedrog als bedoeling. In Genesis 16 had Abraham seksuele relaties met de dienaar van zijn vrouw met de bedoeling dat God Zijn belofte zou houden! Niettegenstaande deze tekortkomingen en falingen, was Abraham rechtvaardig. Waarom was dit zo?

In Genesis 15 vertelt God ons hoe Abraham rechtvaardig werd: “En hij geloofde in JHWH, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid” (Genesis 15:6).

Zoals we reeds gezegd hebben was Abraham geen volmaakte, zondeloze man. Maar hij geloofde wat God zei. Hij legde zijn vertrouwen in God. Daarom rekende God hem dit geloof tot gerechtigheid. Wiens gerechtigheid? Het kan niet 's mensen gerechtigheid zijn, want als zondaars bezitten wij niet de gerechtigheid die God van ons eist: “al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kleed” (Jesaja 64:6). Wij kunnen onszelf als rechtvaardig beschouwen, maar dit vervult ons enkel met eigendunk. Wij zijn beslist niet rechtvaardig in Gods ogen. “Er is niemand die goed doet, zelfs niet één” (Psalm 14:3).

De gerechtigheid, beschreven in Genesis 15:6, is Gods gerechtigheid. God alleen is rechtschapen, volmaakt rechtvaardig. Abraham geloofde God en God gaf hem - schreef hem toe - Zijn eigen gerechtigheid. Vergelijk met Jeremia 23:6 waar we leren dat God Zelf onze gerechtigheid moet zijn (“JHWH onze gerechtigheid”). Alles wat Abraham deed was *gelooven* wat God zei. Wat is het wat een mens moet doen om Gods gerechtigheid en redding te verwerven? Hij moet *gelooven* in God. Geloof is de sleutel!

Met betrekking tot redding is het aandeel van de mens geloof. Hij moet God geloven en Hem ten volle vertrouwen in Zijn Woord en Zijn belofte, zoals Abraham deed. Wat was Gods aandeel? Wat heeft God gedaan om redding te voorzien voor zondige mensen? De ruimte laat ons hier niet toe om in grote details te treden, maar de volgende fundamentele schets kan behulpzaam zijn.

Gods reddingsplan

Laten we eens helemaal teruggaan naar Genesis hoofdstuk 3, waar we leren over de ongehoorzaamheid en de val van de mens. Nadat Adam en Eva zondigden, kleepte God hen met “kleren van huiden” (Genesis 3:21). Hun eigen methode van bedekking met vijgenbladeren was niet voldoende. De mens kan zich niet bedekken. **God** moest in de bedekking voorzien. Om voor hen kleren te maken van huiden, moest God een onschuldig dier (of dieren) doden. Er moest onschuldig bloed vergoten worden.

God gaf Adam en Eva hier een beeld van de redding die Hij aanbiedt aan elke mens. Merk de volgende waarheden op: 1) Het belang van het bloed. Het bloed van een onschuldig slachtoffer moest vergoten worden. 2) Verzoening voor zonde is enkel mogelijk wanneer er bloed wordt vergoten: “Want het is het bloed dat door middel van het leven verzoening bewerkt” (Leviticus 17:11). Dit

betekent dat 's mensen zondeprobleem niet opgelost kan worden los van bloedvergieten. 3) Gods reddingsplan omvat de dood van een onschuldig substituut (plaatsvervanger). Zonde verdient en vraagt om oordeel en dood. Een dier werd gedood *in plaats van* Adam en Eva.

In Genesis hoofdstuk 4 hebben we de offers van Kaïn en Abel. Abels offer was een bloedoffer. Een onschuldig dier werd gedood. Kaïn echter bracht het werk van zijn eigen arbeid, van zijn eigen handen, wat niet acceptabel was. De werken, bedoelingen en *mitzvoth* [verdienstelijke daden] van de mens schieten tekort met betrekking tot wat God eist.

Dierlijke offers werden zelfs vóór de tijd van Abraham gebracht. Niet enkel bracht Abel een dierlijk offer, maar ook Noach.

Gods heilige wet wordt opgesomd in de Tien Geboden die gevonden wordt in de Torah (Exodus 20 en Deuteronomium 5). Niemand van ons heeft de Tien Geboden volmaakt gehouden. Niemand van ons heeft God elke dag in zijn leven de eerste plaats gegeven. Er zijn tijden geweest, in het bijzonder in de dagen van onze jeugd, dat wij allen onze ouders ongehoorzaam zijn geweest en hen niet de eer hebben gegeven die zij verdienden. Wij hebben allen hier of daar Gods Naam ijdel gebruikt. Als we eerlijk zijn zullen de meesten van ons toegeven dat we al eens iets hebben gestolen dat ons niet toebehoort. Kortom, wij zijn allen wetsovertreders die de dood verdienen! En hoevelen van ons hebben het grootste gebod van allemaal gehouden dat gevonden wordt in Deuteronomium 6:4-5?

God wist dat wij, als zondige mensen, Zijn heilige geboden niet zouden kunnen houden. Om deze reden voorzag Hij voor onze zonden een offersysteem. Het dier dat geofferd moest worden moest “zonder enig gebrek” (Leviticus 1:3; enz.) zijn. Het substituut dat sterft moest perfect zijn.

Dit brengt ons terug tot het fundamentele probleem van de mens. Gods volmaakte heiligheid en gerechtigheid vraagt dat zonde met de dood bestraft wordt (vergelijk Genesis 2:17 en Exodus 21:12, 15-17). Wanneer de Hebreeuwse man een smetteloos lam bracht en het plaatste op het offeraltaar dan erkende hij in feite het volgende:

Ik erken dat ik een zondaar ben (Prediker 7:20) en dat ik verdien te sterven. Maar, als ik mijn hand leg op dit smetteloos lam (zie Leviticus 1:4) erken ik dat dit onschuldig dier mijn substituut is en dat het gaat sterven in mijn plaats. Het bloed van dit dier zal uitgestort worden opdat ik kan leven.

Al deze offers waren een beeld van Gods voorziening voor 's mensen redding. God gaf de kinderen van Israël een beeld van de zondeloze Plaatsvervanger die op een dag zou komen.

Gods belofte van een Redder

Net zoals de Joden de bewaarders waren van de Heilige Geschriften, zo ook waren zij de bewaarders van de Messiaanse beloften. God beloofde Abraham dat alle families op aarde zouden gezegend worden door Abraham (Genesis 12:3). Vermits alle mensen op aarde zondaars zijn (Psalm 14:2-3), verdienen alle mensen Gods vervloeking, niet Gods zegen. Enkel zij die gered werden van hun zonden kunnen door God gezegend worden. Dus moet de belofte van zegen voor de families op aarde redding omvatten voor de families van de aarde, en deze redding (Yeshua) zou er komen via het nageslacht van Abraham. De Messias moet uit de geslachtslijn zijn van Abraham.

Deze zelfde belofte werd hernieuwd aan Izaäk (Genesis 21:12) en Jakob (Genesis 28:14) en dus moest de Messias ook een afstammeling zijn van Izaäk en Jakob. Vermits de Joden kunnen gedefinieerd worden als zij die afstammen van Jakob, kunnen we zeggen dat de Redder een Jood moet zijn. Hij moet een afstammeling zijn van Abraham, Izaäk en Jakob.

In Genesis 49:10 leren we dat de koninklijke lijn (de lijn die “de scepter” heeft) uit de stam Juda moet komen. Vermits de Messias Gods gezalfde Koning moet zijn (zie Psalm 2) moest de Messias voortkomen uit de geslachtslijn van Juda. In Jesaja 11:1 leren we dat de Messias, Gods grote Koning, uit Isai² moest voortkomen en vandaar uit de lijn van David (Isai was Davids vader). Het verbond dat God met David maakte (2 Samuël 7) bevestigt dat deze grote Koning uit de geslachtslijn van David moest komen.

² Strong's code 3448: *Yishay*. SV: Isai, KJV: Jesse.

Wat te zeggen over Zijn geboorte?

Er is een verbazingwekkende voorzegging in Micha die zegt dat Israëls grote Heerser uit Bethlehem van Juda zou komen: “En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af” (Micha 5:1; KJV: 5:2)

Gods grootste teken of wonder zou zijn dat de Messias moest geboren worden uit een maagd: “Daarom zal de Heere Zelf u een teken geven: Zie, de maagd³ zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuel geven” (Jesaja 7:14). De Hebreeuwse term “*almah*” (voor een maagd) wordt in de Torah gebruikt om een vrouw te beschrijven die beslist maagd is (zie Genesis 24:43 en Exodus 2:8). De Joodse vertalers van de Hebreeuwse Geschriften naar de Griekse Septuaginta, in de 3de eeuw v.C., gebruikten *parthenos* als vertaling van het woord *almah*, en de Griekse term *parthenos* duidt zonder twijfel op maagdelijkheid.

In de context van Jesaja 7:14 spreekt de Heer tot Achaz⁴ over het grote teken of wonder. Dat een jonge vrouw zwanger wordt en een zoon baart is geen wonder. Dat gebeurt voortdurend. Maar dat een **maagd** zwanger wordt en een zoon baart is inderdaad een groot wonder.

In Jesaja 9:5 (KJV: 9:6) wordt het mannelijke kind dat gebaard wordt “Sterke God” en “Vrededorst” genoemd. Hij zal Zijn menselijke afstamming kunnen terugvoeren tot David (Jesaja 9:6; KJV: 9:7).

Om Zijn geboorte samen te vatten: Ze moet plaatsvinden in Bethlehem van Juda. Het moest een wonderlijke geboorte zijn, door middel van een maagd. Degene die geboren wordt zal de “Sterke God” zijn, maar zijn menselijke afstamming is terug te voeren tot David.

De dood van de Messias - Moest de Messias sterven?

De Tenach geeft ons het antwoord op deze belangrijke vraag. De eerste belofte van de Messias wordt gevonden in Genesis 3:15. Hier is een accurate vertaling van dit vers vanuit het Hebreeuws: “En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u [de slang] en de vrouw [Eva], en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; **Hij**⁵ zal u de kop vermorzelen, en u zult **Hem**⁶ de hiel vermorzelen”.

Van de Messias wordt hier gesproken als zijnde het nageslacht van de vrouw. Van het nageslacht van de vrouw zal de hiel vermorzeld worden. Dit impliceert dat de Messias moest lijden. Laten we dit verhelderen met andere Schrift.

Daniël 9 is een passage die orthodoxe Joden vandaag verteld wordt niet te lezen. Het is een verboden passage. De hoofdrede daarvoor wordt gevonden in vers 26 waar ons wordt gezegd dat de Messias zal **uitgeroeid** (KJV: “cut off”) worden: “Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid⁷ worden”.

De JPS⁸-editie van de Tenach vertaalt dit vers niet accuraat. Het vers wordt daar als volgt vertaald: “The anointed one will disappear and vanish” (“De gezalfde zal ophouden te bestaan en verdwijnen”). “Anointed one” is een goede vertaling omdat “Messias” gewoon “de gezalfde” betekent. Maar het werkwoord betekent niet “verdwijnen”. De betekenis van deze gewone Hebreeuwse term is erg duidelijk. Hij betekent “afsnijden” en wordt in de Hebreeuwse Geschriften dikwijls gebruikt voor een gewelddadig einde. Een voorbeeld staat in Genesis 9:11 waar mensen “uitgeroeid” (HSV; KJV: “cut off”) worden door de gewelddadige dood die veroorzaakt werd door de vloedwateren in de dagen van Noach. Het is interessant dat in Genesis 9:11 de JPS-vertalers dit werkwoord vertalen met “cut off”. Daniël 9:26 zegt letterlijk: “Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid [of:

³ Strong's code 5959: *almah*: feminine of ‘`elem’ (5958); a lass (as veiled or private):--damsel, maid, virgin.

⁴ Achaz: twaalfde koning van Juda. <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Koninkrijken-Israel-Juda.pdf>

⁵ HSV: “Dat”.

⁶ HSV: “Het”.

⁷ Strong's code 3772: *karath*.

⁸ JPS: Jewish Publication Society Bible. Schrijver gebruikt de versie 1985 (zie Inleidende commentaren).

afgesneden] worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn” (HSV). In de Tenach is dit te lezen (van rechts naar links) als volgt:

יִכְרַת מְשִׁיחַ וְאִין לוֹ

Hij is niet uitgeroeid of afgesneden voor enig misdrijf dat Hij zou begaan hebben, maar ter wille van anderen. Hij stierf niet voor Zichzelf maar voor anderen, als hun Plaatsvervanger. Daarom zegt onze Nederlandse Bijbel: “zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn”.

De tijd van de dood van de Messias

De profetie in Daniël 9:24-27 is werkelijk verbazingwekkend. Niet enkel moest de Messias sterven (uitgeroeid of afgesneden) maar ze vertelt ons *wanneer* dit zou gebeuren. Beschouw het volgende:

Daniël ziet de geschiedenis van de natie Israël als een periode van 70 weken. De Hebreeuwse term voor “week” is een periode van zeven, maar in dit geval is dit geen periode van zeven dagen (zoals we normaal denken van een week) maar een periode van zeven **jaren**. Het begin van deze 70 “weken” periode begon met het bevel dat gegeven werd om Jeruzalem te herbouwen (Daniël 9:25). Dit bevel werd gegeven door Artaxerxes aan Nehemia in 445 v.C. (vergelijk Nehemia 2:1-8). Wanneer moest de Messias uitgeroeid worden? Vers 26 zegt dat Hij zou uitgeroeid worden **na** 62 “weken” (welke moet samengeteld worden bij de 7 “weken” van vers 25), en dat maakt een totaal van 69 “weken” (62 + 7 = 69). De Messias moest daarom sterven na 69 “weken”.

Met elke “week” van 7 jaar geeft ons dit $69 \times 7 = 483$ jaren. Als je 483 jaren toevoegt aan 445 v.C. dan kom je in het jaar ± 30 n.C., het jaar dat de Messias moest afgesneden worden.⁹ Dit werd historisch vervuld toen de Messias gekruisigd werd buiten Jeruzalem.

Opmerking: Deze berekeningen zijn gecompliceerd, vooral te wijten aan het feit dat in oude tijden mensen rekenden met jaren van 360 dagen in plaats van 365 dagen. Ook moet je een jaar aftrekken als je van v.C. naar n.C. gaat. [Zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/70-jaarweken-Daniel.pdf>].

Hoe moest de Messias sterven?

De Tenach vertelt ons niet enkel dat de Messias moest sterven en wanneer dat zou gebeuren, maar hij vertelt ons ook **hoe** Hij moest sterven. Laten we de Hebreeuwse Geschriften toestaan te zeggen wat ze zeggen:

Psalm 22 is een van meest verbluffende profetieën die gevonden worden in de Tenach. Deze Psalm geeft een interessant beeld van de dood door kruisiging (geschreven door David, honderden jaren vóór er zoiets bestond als een Romeinse kruisiging). Bemerkt de details als u deze Psalm leest: “ontwricht zijn al mijn beenderen; mijn hart is als was” (vers 15); “mijn tong kleeft aan mijn gehemelte” (vers 16); “zij hebben mijn handen en mijn voeten **doorboord**” (HSV vers 17; KJV vers 16: “**pierced**”). De beenderen ontwricht (armen, handen, het bekken); de werking van de hart aangestast; sterke uitputting; intense dorst, enz. In vers 19 (KJV: 18) wordt zelfs verteld wat ze zullen doen met de kleren van het slachtoffer, een voorzegging die letterlijk vervuld werd door Romeinse soldaten, mannen die deze Psalm niet zullen gekend hebben. Denk aan vers 17 (KJV: 16). De JPS-editie vertaald de frase als: “they **maul** my hands and feet”. De exacte betekenis van het werkwoord (*karah*)¹⁰ is moeilijk te determineren omdat dit de enige plaats is in de Tenach waar dit vers voorkomt. Vele bijbelgeleerden geloven dat het “boren, houwen, prikken” betekent. Vele Engelse Bijbelversies vertalen als volgt: “they **pierced** my hands and my feet” (zoals ook de KJV).

Een andere profetie wordt gevonden in **Zacharia 12:10(b)**. Deze profetie werd nog niet vervuld, maar ze zal vervuld worden bij de tweede komst van de Messias, wanneer de natie Israël haar Mes-

⁹ Kruisdood van de Heer in ± 30 n.C.: 69 jaarweken of 483 profetische jaren vanaf de herbouw van Jeruzalem (in ong. 445 v.C.). Dit is dan 476 zonnejaren later, dus in ± 30 n.C. Het gaat om profetische jaren van 360 dagen, zodat we in dagen moeten tellen. Van 455 v. Chr. tot aan de kruisdood van de Heer (30 n. Chr.) lopen 69 jaarweken $\times 7 = 483$ profetische jaren $\times 360 = 173.880$ dagen of 476 zonnejaren. <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/70-jaarweken-Daniel.pdf>

¹⁰ Strong's code 3738: *karah*: a primitive root; properly, to dig; figuratively, to plot; generally, to bore or open:--dig, X make (a banquet), open.

sias zal erkennen. Dat is wanneer zij zich realiseren wie Hij is, en zij zullen erg rouwklagen. De Hebreeuwse tekst zegt, precies zoals de HSV: “Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij **doorstoken** hebben”.

Dit is een ander voorbeeld waar de JPS-vertalers ons geen goede vertaling hebben gegeven van de originele Hebreeuwse tekst. Hun onvolkomen vertaling van Zacharia 12:10(b) is deze: “they shall lament to Me about those who are slain” (“Zij zullen tot Mij rouwklagen over hen die gedood zijn”).

Zacharia 12:10 (HSV): (a) Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. (b) Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. (c) Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene

Zechariah 12:10 (Jewish Publication Society Tanakh - JPS): (a) But I will fill the house of David and the inhabitants of Jerusalem with a spirit of pity and compassion; (b) and they shall lament to me about those who are slain, (c) wailing over them as over a favorite son and showing bitter grief as over a first-born. [http://www.therefinersfire.org/rabbinical_revisionism.htm].

Ik moedig iedereen aan die Hebreeuws kent deze frase letterlijk te vertalen (woord voor woord), op basis van de Hebreeuwse tekst. Deze zegt letterlijk dit:

Zacharia 12:10(b): “They shall look upon Me whom they have pierced”. In de Tenach te lezen (van rechts naar links) als:

וְהָבִיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר-דָּקְרוּ

Het werkwoord betekent “prikken, doorsteken, doorheen gaan”. Het wordt in de Torah gebruikt in Numeri 25:8 met betrekking tot twee mensen die door Pinehas “doorstoken” werden met een speer. Het wordt gebruikt in Rechters 9:54 met betrekking tot een man die “doorstoken” werd met een zwaard. Het woord wordt ook gebruikt in 1 Samuël 31:4 met betrekking tot Saul die “doorstoken” werd met een zwaard.

Het is interessant dat de Heer Zelf zegt: “Zij zullen Mij aanschouwen Die zij doorstoken hebben”. Wanneer werd de Heer doorstoken? Wanneer stierf Hij? Onthoud dat de Messias meer is dan louter een mens. Hij is de “Sterke God” (Jesaja 9:5), ja de Zoon van God (Psalm 2:2, 6-7). Maar hoe kan God een Zoon hebben? Beschouw zorgvuldig de woorden van Spreuken 30:4 (sprekend van de Schepper-God): “Wie is er naar de hemel opgestegen en vandaar neergedaald? Wie heeft de wind in zijn handen verzameld? Wie heeft de wateren in een kled gebonden? Wie heeft alle einden der aarde vastgesteld? Hoe is Zijn Naam en hoe is **de Naam van Zijn Zoon**, u weet het immers?”

In Zacharia 13:6 hebben we een andere interessante passage die mogelijk betrekking heeft op de dood van de Messias, maar ook die werd verduisterd door de JPS-vertaling: “What are those sores on your back?” De voetnoot zegt dit: “Lit. **sores between your arms**”. Beide zijn slechte vertalingen. Het Hebreeuwse woord voor “back” (rug) wordt niet gebruikt in de tekst, en het Hebreeuwse woord voor “arm” wordt ook niet gebruikt. Het woord dat gevonden wordt in de Hebreeuwse tekst is het woord “**hand**”. De KJV leest: “What are these wounds in thine hands? [letterlijk ‘between your hands’]”. SV: “Wat zijn deze wonden in uw handen? HSV: “Wat betekenen deze wonden aan uw handen?” De Messias werd gewond tussen of in het midden van Zijn handen door de nagels van de kruisiging.

We hebben gezien dat de Messias *moest* sterven, *wanneer* Hij moest sterven, en *hoe* Hij moest sterven. Nu moeten we denken aan de allerbelangrijkste vraag:

Waarom moest de Messias sterven

Met betrekking tot Jesaja 53 wordt het Joodse volk gewoonlijk verteld dat de lijdende dienstknecht de natie Israël beschrijft.

Israël heeft als natie wel erg geleden maar als we deze verzen lezen vinden we dat Degene waarover gesproken wordt een persoon is, geen natie. Als u dit hele hoofdstuk leest merk dan de herhaling op van het persoonlijke voornaamwoord “Hij”¹¹.

Van de vroegste dagen af werd Jesaja 53 door de Joden begrepen als dat dit slaat op de Messias. [Voor documentatie over dit feit, zie het pamflet *Isaiah 53: Of Whom Does the Prophet Speak?* (Available from the Friends of Israel, P.O. Box 908, Bellmawr, NJ 08099-9900, tel. 1-800-257-7843)]. De interpretatie dat de lijdende Knecht in deze passage naar de natie Israël verwijst, ontstond in de Middeleeuwen. Waarom veranderden de Joden hun mening over Jesaja 53? Rabbi Solomon Yitzchaki (*Rashi*), een bekend middeleeuws commentator uit de 11de eeuw zei dit: “Vermits christenen Jesaja 53 interpreteren als zijnde een profetie over Jezus, stellen wij dat dit een profetie is die betrekking heeft op het volk van Israël”. Of we nu christenen zijn of Joden, het is belangrijk dat we de heilige tekst voor zich laten spreken.

Laten we enkele van deze belangrijke verzen van Jesaja 53 in beschouwing nemen opdat we zouden begrijpen *waarom* de Messias moest sterven:

Vers 3

“Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, ... Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht”.

Toen de Messias kwam, werd Hij door mensen afgewezen. Hij werd veracht en gehaat en ter dood gebracht. Hij was een lijdende Messias. Hij werd niet ontvangen en verwelkomd als de Messias, en zijn reddend werk werd door de meerderheid afgewezen.

Vers 4

“Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt”.

De Messias werd door God geslagen. Een heilige God moest zonde oordelen en straffen. Toen de Messias onze zonden op Zich nam, werd Hij geoordeeld en gestraft door God. Wij zijn degenen die gestraft hadden moeten worden, maar Hij werd gestraft in onze plaats. Hij stierf als onze Plaatsvervanger, als ons volmaakte Offer.

Vers 5

“Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen”.

Waarom werd de Messias “door God geslagen” (vers 4)? Hij werd geslagen “om onze overtredingen” en “om onze ongerechtigheden” (vers 5). Hij stierf voor onze zonden. Dit is de betekenis van de frase in Daniël 9:26, die vertaald werd: “...zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal **niet voor Hemzelf** zijn”. De Hebreeuwse man plaatste zijn hand op het offerlam in de erkenning dat het dier zou sterven voor zijn zonden (Leviticus 1:4). Dit was een beeld van onze zonden die geplaatst werden op de Messias toen Hij stierf in onze plaats. Genezing¹² kan enkel komen als resultaat van wat Hij deed voor ons toen Hij leed, bloedde en stierf.

Vers 6

“Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar JHWH heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen”.

Het slechte nieuws is dat wij **allen** gezondigd hebben. Het goede nieuws is dat Yeshua stierf voor ons **allen**. Wij zijn allen schuldig, maar Hij droeg de schuld van ons allen. Al onze zonden werden op de Messias gelegd. Hij Die zondeloos was werd behandeld als een zondaar in onze plaats. Als onze Plaatsvervanger nam Hij onze zonden op Zich.

¹¹ “Hij” komt 24 keer voor in Jesaja 53!

¹² Genezing = onze verlossing van zondes Schuld en straf, en onze aanneming door God.

Vers 7

“Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open”.

De Messias werd het volmaakte Offer, het volmaakte Substituut. Alle andere offers wijzen louter op Hem. Hij was als een smetteloos, vlekkeloos lam (absoluut zondeloos, de enige Mens die Gods geboden volmaakt hield), en Hij liet Zich gewillig ter slachting leiden, voor u en mij.

Vers 8

“Want Hij is afgesneden uit het land van de levenden. Om de overtreding van mijn volk is de plaag op Hem geweest”.

Dit vers ondersteunt het feit dat Jesaja niet spreekt over de natie Israël als de lijdende knecht. Het spreekt over de Messias die afgesneden werd wegens de zonden van Zijn volk Israël. Israël verdiende de straf, net zoals ook alle mensen. Wij staan allen schuldig tegenover een heilige God. Wij hebben allen gezondigd en Gods geboden overtreden. Wij verdienen de doodstraf maar Hij stierf in onze plaats. Hij droeg onze veroordeling. Hij kreeg de toorn van God over Zich, in onze plaats. Wie kruisigde de Messias? Waren het de Romeinen? Waren het de Israëlieten? Was het Pilatus? Het ultieme antwoord is dit: “Ik kruisigde Yeshua. Het was omwille van mij dat Hij stierf. Het was voor mijn zonden dat Hij leed en bloedde en stierf. Ik zou ter dood gebracht moeten worden omdat ik de schuldige ben, maar Hij stierf voor mij”.

Vers 10

“Maar het behaagde JHWH Hem te verbrijzelen, ...Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen”.

Het was God die ervoor koos de Messias te verbrijzelen. Op het eerste zicht lijkt dit een afschuwelijke uitspraak. Waarom zou de Heer er behagen in scheppen Zijn Gezalfde te verbrijzelen? We moeten in gedachten houden dat dit werd gedaan ter wille van ons, voor onze redding. De Messias moest de verbrijzelende slag krijgen opdat wij Gods gave van redding zouden kunnen ontvangen, wat wij helemaal niet verdienen.

Hoe kan een dode Messias nageslacht zien en een lang leven? Dit is onmogelijk tenzij Hij opstaat uit de doden. De Messias zou sterven, maar Hij zou opstaan en leven.

Vers 11

“Door de kennis van Hem zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen”.

De Messias wordt Gods “Rechtvaardige, Mijn Knecht” genoemd. Hij was volmaakt rechtvaardig. Hij was zondeloos. Hij leefde een volmaakt leven en hield de geboden volmaakt. Hij was de enige rechtschapen mens die ooit leefde. Hij was volmaakt onschuldig, en toch stierf Hij in onze plaats alsof Hij een schuldige zondaar was. Het is mijn bestraffing die Hij droeg. De enige rechtvaardige mens die ooit leefde betaalde de boete voor mijn misdaden. Hij werd ter dood veroordeeld opdat ik mocht vergeven worden. Hij stierf opdat ik mocht leven. Hij werd behandeld als een onrechtvaardige crimineel opdat ik mocht gerechtvaardigd worden en rechtvaardig in Hem mocht verklaard worden (net zoals Abraham gerechtvaardigd werd in Genesis 15:6).

Vers 12

“Omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft”.

Hij stierf niet voor enkele mensen. Hij stierf voor velen. Hij droeg onze schuld en werd gestraft voor onze zonden. Zonde brengt de dood voort (zie Genesis 2:17 in de Torah en zie ook Ezechiël 18:4). Yeshua stierf in plaats van ons en betaalde de doodstraf **ten volle**. De Almachtige God, de rechtvaardige Rechter van de hele aarde, is nu geheel tevreden dat de straf op de zonde ten volle werd betaald. Wegens wat de Messias voor ons deed, is God in staat ons volledige vergiffenis van

zonden te schenken: “Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken” (Jeremia 31:34 en zie ook Psalm 103:10-12).

Wat moet ik doen?

Laten we eens terugkeren naar het eerste vers van Jesaja 53

“Wie heeft onze prediking geloofd?”

Dit is de cruciale vraag. Wilt u **geloven** wat u heeft gehoord van Jesaja? Zult u **geloven** wat de profeten hebben geschreven? Zult u **geloven** wat de Tenach zegt? Zal u de traditionele Hebreeuwse tekst **geloven** die God zo wonderlijk gegeven en bewaard heeft voor ons?

God heeft ons over de Messias verteld wie Hij is, wat Hij is en wat Hij heeft gedaan. Wij kunnen deze boodschap ofwel geloven, ofwel niet geloven. We kunnen de boodschap van de Tenach aan-nemen of afwijzen. We kunnen ons vertrouwen op de Messias leggen, of we kunnen trachten deze profetieën weg te verklaren.

Dank u dat u de tijd nam om dit document te lezen. Als ik verder van dienst kan zijn, laat me dit dan weten. Ik heb geleerd hoe moeilijk het voor een Jood is om te geloven in Yeshua. Dikwijls kosten dit teveel. Voor sommigen kan dit betekenen afscheiding van familieleden, excommunicatie van de synagoge en misschien begrafenis in effigie¹³. Maar, kan enige prijs te hoog zijn voor een juiste relatie met de levende God? En God zou u op een bijzondere wijze kunnen gebruiken om andere Joodse mensen te bereiken met Zijn boodschap van Leven en Redding.

Laat me besluiten met twee verzen uit de Psalmen:

1) “Proef en zie dat JHWH goed is; welzalig de man die tot Hem de toevlucht neemt” (Psalm 34:9; KJV vers 8).

2) Psalm 2 spreekt over de Messias, de Gezalfde van JHWH (vers 2), Gods grote Koning (vers 6), Degene van Wie God zei: “U bent Mijn Zoon” (vers 7). De Psalm besluit met deze woorden:

“Welzalig allen die tot Hem de toevlucht nemen!” (Psalm 2:12).

Moge u de zegeningen en het geluk leren kennen die voortvloeien uit uw vertrouwen in Yeshua, Hij die voor u stierf!

Bijkomend materiaal over de grote profetie, opgetekend door Jesaja

JESAJA 9:5¹⁴

Vier namen zijn gegeven aan dit Kind, en elke naam bestaat uit twee Hebreeuwse woorden. De Masoretische accentuatie ondersteunt de positie dat er vier namen zijn.

Letterlijk vertaald leest het vers als volgt:

**Omdat (een) kind [mannelijk kind] werd geboren voor ons;
Een Zoon voor ons is gegeven;
En de heerschappij is [geplaatst] op Zijn schouder;
En Zijn Naam werd genoemd ...**

WONDERLIJKE RAADSMAN פלא יועץ

De Hebreeuwse term “wonderlijk” betekent “dat wat de menselijke gedachte en kracht over-treft; onbegrijpelijk”. Hij is een wonder. Het woord wordt gebruikt in Rechters 13:18 voor de Naam van de Engel van JHWH die in vers 22 wordt geïdentificeerd als God. Zie ook Jesaja

¹³ Effigie: “beeltenis. *In effigie*, in beeltenis; *een veroordeelde in effigie verbranden, ophangen*, hem deze straffen in beeltenis doen ondergaan” (Van Dale)

¹⁴ KJV: Jesaja 9:6.

28:29 waar de raad van JHWH van de legermachten wonderbaar of ondoorgrondelijk wordt genoemd.

STERKE GOD אל גבור

Vergelijk dit met Jesaja 10:20-21 waar “sterke God” verwijst naar “JHWH, de Heilige van Israël”.

EEUWIGE VADER אבי עד

Met betrekking tot Zijn volk zal Hij altijd als een Vader zijn. “Toch bent U onze Vader, want Abraham weet van ons niet en Israël kent ons niet. U, JHWH, bent onze Vader; onze Verlosser van oude tijden af is Uw Naam” (Jesaja 63:16, vgl. Psalm 103:13).

VREDEVORST שר שלום

Zijn heerschappij van vrede wordt beschreven in Jesaja 2:4.

JESAJA 9:6¹⁵

Dit volgende vers beschrijft Zijn koninkrijk van vrede. De Heerser is duidelijk geïdentificeerd als een afstammeling van Koning David, de ware Messias die het koninkrijk zal oprichten dat beloofd werd bij monde van alle profeten. “De ijver van JHWH van de Legermachten zal dit doen”!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹⁵ KJV: Jesaja 9:7.